

Монах је призван да на чисти начин прима реч Божју и извршава је

– Анђели су узор монасима, а монаси су узор нама у свету, једна је од поука Преосвећеног Епископа ваљевског г. Исихија упућених на свечаном чину монашења сабрата манастира Рибница Томе Лазаревића, који ће ове године Петровдан, крсну славу светиње, дочекати као монах Макарије.

У навечерје празника небеских покровитеља, Светих апостола Петра и Павла, манастир Рибница је био домаћин молитвене свечаности која је унела велику радост како у обитељ, тако и међу бројне поклонике који се на богослужењима овде сабирају. Након два века, у древној светињи обављено је монашење у сусрет прослави славе обитељи.

Вечерње богослужење са петохлебницом служили су архимандрит Георгије, старешина манастира Лелић, и протојереј-ставрофор Саша Тимотић, архијерејски намесник колубарски, уз саслуживање ђакон Немање Арсеновића, сабрата храма Покрова Пресвете Богородице у Ваљеву, и појање певнице. Свету тајну монашења сабрата Рибнице Томе Лазаревића извршио је Преосвећени Епископ ваљевски г. Исихије, давши му име Макарије на предлог старешине манастира јеромонаха Арсенија, који га је и привео постригу.

– Данас се радују хорови Светих апостола, свих светитеља Божјих и анђeosких сила, који су узор монасима, као и сва Црква, јер смо се удостојили да још једног војника Христовог, служитеља Цркве и потребитима, примимо у братство Рибнице, беседио је владика Исихије у част великог догађаја за Епархију ваљевску, Српску Цркву и Цркву у целини:

– Монаси су наши предводници у подвигу и молитви. Монаси су посебна врста људи, они који су више него остали послушали реч Господњу „ко хоће да иде за мном, нека се одрекне себе и узме свој крст и иде за мном...” Монаси су то мало више него остали хришћани послушали и хтели. Монаси су у суштини исто што и сви хришћани, јер сви смо позвани да се одрекнемо себе, узмемо крст и идемо за Господом. Али, свако по својој мери, своме дару и могућностима – подсетио је владика Исихије на узвишеност монашког призива, одрицање свих добара, али не због презрења, већ радости услед налажења испуњења ван онога што свет нуди.

– Ако Господ каже да будемо скромни, да не бринемо шта ћемо обући и јести, монаху Господ каже да буде сиротиња, да нема ништа своје. Има само манастирско, што не припада њему. Ако Господ каже да слушамо старешине свима нама, монаху каже да слуша старешину и братство своје... Монах је призван да на чисти начин прима реч Божју и извршава је. Зато, Црква каже да су монасима узор анђели, небеске силе које живе у савршеном послушању, девствености и нестицању. Подражавајући анђеоске силе, монаси постају слични њима, слични самом Господу. Анђели су узор монасима, а монаси су узор нама у свету – поучио је владика Исихије о испуњавању заповести од Бога датих људском роду у чијем извршавању црнорисце имамо за узоре.

– Монах се одваја од овог света, али у срцу своме грли и моли се за читав свет. Своје служење посвећује читавом свету. Не само својој братији, свештенству, епископу... Моли се за читав свет, и за крштене и некрштене, и за добре и лоше, и за насилнике и за жртве – казао је владика Исихије. Закључујући обраћање, владика Исихије је благословио монаха Макарија да

му постриг буде на узрастање у Господу, на корист Цркви и братији, а јеромонаху Арсенију, духовном руководитељу рибничког братства, да му монашење духовног чеда буде на укрепљење, помоћ и радовање.

Отац Макарије је рођен у Линцу (Аустрија) 1977. године. Дуги низ година је провео живео и радио у Бечу. У Рибницу је дошао пре три године и духовно је стасавао уз јеромонаха Арсенија, коме ће постати и остати „десна рука“ у

ји својим
поњења и
е.

spc.rs